

Bodil Koch: Kunstfondloven var jo til første behandling her i tinget den 30. april, og folketingsudvalget har haft 5, siger og skriver fem møder, til at drøfte lovforslaget; i betragtning af, at der med dette lovforslag sker en virkelig, om end forsøgsvis, principiel ændring af loven, kunne man have ønsket langt bedre tid til virkelig at overveje problemerne i fællesskab.

Som jeg allerede sagde ved førstebehandlingen, er der i mit parti delte meninger om, hvorvidt man bør udvide lovens rammer til også at omfatte kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning. Nogle forsvarer næsten med lidenskab dette synspunkt, medens andre mener, at det er væsentligt at bevare en særlig kunstfondlov for den rene skabende kunst. Jo mere jeg selv overvejer problemet, des mere må jeg hælde til det sidste standpunkt, og det forekommer mig, at der i folketingsudvalget nærmest var flertal for dette synspunkt, men det nåede man såmænd knap at opfatte.

Mit syn på dette problem er ikke dikteret af en negativ holdning over for kunsthåndværk og kunstnerisk design eller over for arkitekterne, jeg vil snarere sige tværtimod. Der var en kunsthåndværker, der sagde til mig forleden dag, at det er nødvendigt, at kunsthåndværket kommer ind under kunstfondloven, for ellers har det ingen status. Jeg har nu aldrig betragtet kunstfondloven som en statuslov. For mig er spørgsmålet, hvordan man bedst virkelig varetager både kunstneres, kunsthåndværkernes, designernes og arkitekternes interesser, og jeg tror ikke, at man gør det bedst ved at lave sådan en slags sammenskottet lovgryderet, hvor man efterhånden kan komme alle mulige ingredienser ned, så ingen af dem virkelig kan komme til deres ret.

Det er mig umuligt at se, hvordan kunsthåndværkerne skulle kunne være særlig begejstrede for den lov, der nu kommer, som skal stå ved magt de næste 3 år. Efter den gældende lov har jo også det fornemme unikke kunsthåndværk inden for keramik og vævning som en selvfølge fået støtte af de midler, der har stået til rådighed for det billedkunstneriske udvalg. Nu er der jo i det nye lovforslag afsat 200.000 kr. til kunsthåndværk og design,

et beløb, der er lige ved at være to tredjedele mindre end de penge, der er afsat til det tonekunstneriske udvalg, og dette er igen langt, langt mindre end de beløb, der er til rådighed for det litterære og det billedkunstneriske udvalg.

Ydermere kan man forestille sig, at det billedkunstneriske udvalg nu ikke mere vil købe og støtte kunsthåndværket, men med rimelighed vil synes, at det hører ind under udvalget for kunsthåndværkerkunstnerisk formgivning. I betragtning af, hvor mange ypperlige kunsthåndværkere og designere vi har i Danmark, forekommer den ordning, vi har hastet os frem til, ikke tilfredsstillende. Det understreges også i bemærkningerne til lovforslagets § 8, at her er tale om en forsøgsordning.

Folketingsudvalget var derfor også af den mening, at man ikke burde nedsætte et nyt 3-årigt udvalg, men 1-årigt udvalg, hvis funktionstid så kunne forlænges 1 år ad gangen i den næste lovperiode indtil næste revision, og man mente, at det burde overlades til kulturministeren at finde frem til en vederlagsordning for dette nye udvalg.

Vi har jo overmåde travlt i denne uge, så jeg må se at fatte mig i korthed. Men jeg vil gerne henvise til mine bemærkninger ved førstebehandlingen, hvor jeg prøvede på at skitsere, ad hvilke veje man efter min mening burde søge at varetage såvel kunsthåndværkernes som formgiverens og de udøvende kunstneres og også arkitekternes tarv bedst muligt. Jeg beklager, at ministeren ikke fandt mulighed for yderligere støtte til udsmykningsopgaver, men jeg er klar over, at den større fleksibilitet i brugen af de foreliggende midler kan komme udsmykningsopgaverne til gode ud over det fastsatte beløb, og mit parti har derfor ikke stillet ændringsforslag på dette punkt; det ville vi jo heller ikke være kommet langt med; vi er i en mærkelig klemme.

I betragtning af den forsøgsviske udformning, lovforslaget har fået, havde jeg meget gerne set den gældende lovs § 1, stk. 2, bevaret i dens nuværende form, hvor det hedder, at fondens virksomhed omfatter den bildende kunst, den litterære kunst og tonekunsten, og at man så havde ændret stk. 3, så det var kommet til at lyde: fondets virksomhed omfatter også kunst-